

нитѣ българи „prekarah beli dni „albos transegi dies“ и „prekarah cserni dni“ „nigros peregi dies“ (p. 19.).

Къмъ горнитѣ систематични тълкувания на цѣла редица отъ имена или думи трѣбва да се прибавятъ и отдѣлнитѣ етимологични бѣлѣжки, които срѣщаме у *Пречека* и *В. Н. Златарски* главно върху нѣкои *титли* на дунавскитѣ българи.

Пречекъ изобщо не е голѣмъ любителъ на „въздушното“ етимологи-
зувание, както то се практикува по нѣкога даже отъ корифеи на нау-
ката, за това неговитѣ тълкувания и облизения сж рѣдки. Въ издаде-
нитѣ гръко-български надписи (Archäol.-epigraph. Mittheilungen, XVII.
и XIX.) *Пречекъ* се задоволява обикновено да поправи формата на
имената и титлитѣ да ги осветлѣва исторически (напр. О Τζυχο, Ae. M.
XIX. p. 244. = Τζυχο; Migne, patr. gr. v. 117. col. 276.), като прѣд-
оставя тѣхното обяснение *Томашеку* (вж. по-горѣ). *Пречекъ* го сравнява съ аварското
собствено име *Ἐρμύτης*, Chron. Paschale ed. Bonn I, 724., къмъ 626. г.),
по какво значи Ерми, — не се казва. Къмъ βαγαίνος (Ae. M. XIX,
238., стѣлбъ отъ Синопи) *Пречекъ* добави SIG IV., 318.—320.,
№ 8691. b. βαγαίνος. Думата означава очевидно една низша аристо-
кратска класа, сравни *Уганъ* въ именника, което отговори фонетично
добри на βαγαίνος. Въ разлика отъ багавитѣ — βαδάδες (стѣ. болгаре)
прѣдставитѣ висшата аристокрация (p. 239.). Καρχαν(ος) Ισχυρ(ης) въ
Ae. M. XIX., 242., № 8. (сиенитенъ стѣлбъ отъ Шументъ), напомня
SIG IV., 8691. b. παλῆος αὐτοῦ βουλάς ὁ Ἡρβουλος ὁ Καύχανος.
Кавханъ, което често се срѣща, може да е било титла (p. 243.). Нѣкои
облизения и тълкувания намираме и въ *Пречековата* рецензия на *Зла-*
тарски, Arch. f. Slav. Phil. XXI, 3. и 4. кв. 1899. 607.—617. *Пресиямъ*
се сравнява тукъ съ Προβιανός, единъ синъ на царя *Юанъ* *Владиславъ*
отъ началото на XI. в. За окончанieto на двѣтъ имена вж. *турск. шан,*
слав. санъ, чинъ. Ср. по-нататѣкъ бѣлг. име Ἀλευσιανός (срѣща се въ
XI. вѣкъ и въ XIV. у *Кантакузина*, Ed. Bonn II., 377. единъ стрѣлецъ
Alusianos при *Вереа*). Титлата *ханъ* (-vv, -vaz), както се установи
отъ надписитѣ е *ханъ*, съкр. отъ хаганъ (у аваритѣ и хазаритѣ). Въ видѣ-
нието на пророка *Данаила*: „*Михаилъ* *Каганъ* на *Българѣхъ*“ (Спом. V,
12.—13.). За уѣγγ *Пречекъ* приема тълкуванието на *Томашека* (кум.
турск. üveğü, övğü вж. по-горѣ). Цѣнна е бѣлѣжката върху двѣтъ
болгарски съзловия (p. 610.): βαδάδες или βουάδες, е. ч. βούλας, βουλάς;
(-ας, -άδες е гръцко окончание като ἀμυράδες отъ ἀμύρας, *емиръ*, новогр.
πασάδες и пр.). Трупината βουλ-, βολι- отговори на старослав. *бѣла*
(ср. *Миклош*. T. Elem. I, 30., N. 1., 16.). — Подолжитѣ βαγαίνοι и тукъ
се сравняватъ съ името на рода *Оуганъ* въ именника. Βαγατοῦρ, βο-
γυτοῦρ отъ единъ коренъ баг, може би борецъ, като монголското багатор,
новоперс. бегахер, руск. богатырь, *турск. батыр*, мадж. bátor (*Томашекъ*).